

COP27 Climate Change Conference: Urgent action needed for Africa and the world

[Lukoye Atwoli](#), [Gregory E. Erhabor](#), [Aiah A. Gbakima](#), [Abraham Haileamlak](#), [Jean-Marie Kayembe Ntumba](#), [James Kigera](#), [Laurie Laybourn-Langton](#), [Bob Mash](#), [Joy Muhia](#) ... [See all authors](#)

First published: 18 October 2022

<https://doi.org/10.1111/all.15523>

This editorial is being published simultaneously in multiple journals. For the full list of journals see: <https://www.bmj.com/content/full-list-authors-and-signatories-climate-emergency-editorial-october-2022>

[Sections](#)

[PDF](#)

[Tools](#)

[Share](#)

Wealthy nations must step up support for Africa and vulnerable countries in addressing past, present and future impacts of climate change.

The 2022 report of the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) paints a dark picture of the future of life on earth, characterised by ecosystem collapse, species extinction and climate hazards such as heatwaves and floods.¹ These are all linked to physical and mental health problems, with direct and indirect consequences of increased morbidity and mortality. To avoid these catastrophic health effects across all regions of the globe, there is broad agreement—as 231 health journals argued together in 2021—that the rise in global temperature must be limited to less than 1.5°C compared with pre-industrial levels.

While the Paris Agreement of 2015 outlines a global action framework that incorporates providing climate finance to developing countries, this support has yet to materialise.² COP27 is the fifth Conference of the Parties (COP) to be organised in Africa since its inception in 1995. Ahead of this meeting, we—as health journal editors from across the continent—call for urgent action to ensure it is the COP that finally delivers climate justice for Africa and vulnerable countries. This is essential not just for the health of those countries, but for the health of the whole world.

**1 AFRICA HAS SUFFERED DISPROPORTIONATELY
ALTHOUGH IT HAS DONE LITTLE TO CAUSE THE
CRISIS**

The climate crisis has had an impact on the environmental and social determinants of health across Africa, leading to devastating health effects.³ Impacts on health can result directly from environmental shocks and indirectly through socially mediated effects.⁴ Climate change-related risks in Africa include flooding, drought, heatwaves, reduced food production and reduced labour productivity.⁵

Droughts in sub-Saharan Africa have tripled between 1970–79 and 2010–2019.⁶ In 2018, devastating cyclones impacted 2.2 million people in Malawi, Mozambique and Zimbabwe.⁶ In west and central Africa, severe flooding resulted in mortality and forced migration from loss of shelter, cultivated land and livestock.⁷ Changes in vector ecology brought about by floods and damage to environmental hygiene have led to increases in diseases across sub-Saharan Africa, with rises in malaria, dengue fever, Lassa fever, Rift Valley fever, Lyme disease, Ebola virus, West Nile virus and other infections.^{8,9} Rising sea levels reduce water quality, leading to water-borne diseases, including diarrhoeal diseases, a leading cause of mortality in Africa.⁸ Extreme weather damages water and food supply, increasing food insecurity and malnutrition, which causes 1.7 million deaths annually in Africa.¹⁰ According to the Food and Agriculture Organization of the United Nations, malnutrition has increased by almost 50% since 2012, owing to the central role agriculture plays in African economies.¹¹ Environmental shocks and their knock-on effects also cause severe harm to mental health.¹² In all, it is estimated that the climate crisis has destroyed a fifth of the gross domestic product (GDP) of the countries most vulnerable to climate shocks.¹³

The damage to Africa should be of supreme concern to all nations. This is partly for moral reasons. It is highly unjust that the most impacted nations have contributed the least to global cumulative emissions, which are driving the climate crisis and its increasingly severe effects. North America and Europe have contributed 62% of carbon dioxide emissions since the Industrial Revolution, whereas Africa has contributed only 3%.¹⁴

2 THE FIGHT AGAINST THE CLIMATE CRISIS NEEDS ALL HANDS ON DECK

Yet it is not just for moral reasons that all nations should be concerned for Africa. The acute and chronic impacts of the climate crisis create problems like poverty, infectious disease, forced migration and conflict that spread through globalised systems.^{6,15} These knock-on impacts affect all nations. COVID-19 served as a wake-up call to these global dynamics, and it is no coincidence that health professionals have been active in identifying and responding to the consequences of growing systemic risks to health. But the lessons of the COVID-19 pandemic should not be limited to pandemic risk.^{16,17} Instead, it is imperative that the suffering of frontline nations, including those in Africa, be the core consideration at COP27: in an interconnected world, leaving countries to the mercy of environmental shocks creates instability that has severe consequences for all nations.

The primary focus of climate summits remains to rapidly reduce emissions so that global temperature rises are kept to below 1.5°C. This will limit the harm. But, for Africa and other vulnerable regions, this harm is already severe. Achieving the promised target of providing \$100bn of climate finance a year is now globally critical if we are to forestall the systemic risks of leaving societies in crisis. This can be done by ensuring these resources focus on increasing resilience to the existing and inevitable future impacts of the climate crisis, as well as on supporting vulnerable nations to reduce their greenhouse gas emissions: a parity of esteem between adaptation and mitigation. These resources should come through grants not loans and be urgently scaled up before the current review period of 2025. They must put health system resilience at the forefront, as the compounding crises caused by the climate crisis often manifest in acute health problems. Financing adaptation will be more cost-effective than relying on disaster relief.

Some progress has been made on adaptation in Africa and around the world, including early warning systems and infrastructure to defend against extremes. But frontline nations are not compensated for impacts from a crisis they did not cause. This is not only unfair but also drives the spiral of global destabilisation, as nations pour money into responding to disasters, but can no longer afford to pay for greater resilience or to reduce the root problem through emissions reductions. A financing facility for loss and damage must now be introduced, providing additional resources beyond those given for mitigation and adaptation. This must go beyond the failures of COP26 where the suggestion of such a facility was downgraded to ‘a dialogue’.¹⁸

The climate crisis is a product of global inaction and comes at great cost not only to disproportionately impacted African countries but also to the whole world. Africa is united with other frontline regions in urging wealthy nations to finally step up, if for no other reason than that the crises in Africa will sooner rather than later spread and engulf all corners of the globe, by which time it may be too late to effectively respond. If so far they have failed to be persuaded by moral arguments, then hopefully their self-interest will now prevail.

COP27 Συνέδριο Κλιματικής Αλλαγής: Απαιτείται επείγουσα δράση για την Αφρική και τον κόσμο

Οι πλούσιες χώρες πρέπει να πάρουν θέση και να υποστηρίξουν την Αφρική και τις ευάλωτες χώρες στην αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής από το παρελθόν αλλά και στο παρόν και το μέλλον.

Η αναφορά για το 2022 της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC) για το μέλλον της ζωής στη γη, χαρακτηρίστηκε από την κατάρρευση των οικοσυστημάτων, την εξαφάνιση ειδών και κλιματικά επικίνδυνες καταστάσεις όπως καύσωνες και πλημμύρες.¹ Όλα αυτά συνδέονται με σωματικά και ψυχικά προβλήματα υγείας, με άμεση και έμμεση συνέπεια την αυξημένη νοσηρότητα και θνησιμότητα. Για να αποφευχθούν οι καταστροφικές επιδράσεις στην υγεία σε όλες τις περιοχές της υδρογείου, έχει ευρέως συμφωνηθεί-μετά από διαβούλευση 231 περιοδικών υγείας το 2021- ότι πρέπει να περιοριστεί η αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας σε λιγότερο από 1,5 °C σε σύγκριση με τα επίπεδα πριν την βιομηχανική εποχή.

Αν και η Συμφωνία του Παρισιού του 2015 έθεσε το πλαίσιο παγκόσμιας δράσης που περιλαμβάνει οικονομική υποστήριξη για το κλίμα στις αναπτυσσόμενες χώρες, αυτό ακόμα δεν έχει υλοποιηθεί.² Η COP27 είναι το 5^ο Συνέδριο των Μελών (COP) που οργανώνεται στην Αφρική μετά από αρχική σύλληψη το 1995. Εν όψει αυτής της συνάντησης, εμείς -ως εκδότες περιοδικών υγείας από όλες τις ηπείρους- καλούμε για επείγουσα δράση για να εξασφαλίσουμε ότι αυτό το συνέδριο θα φέρει οριστικά κλιματική δικαιοσύνη για την Αφρική και τις ευάλωτες χώρες. Αυτό είναι σημαντικό όχι μόνο για την υγεία αυτών των χωρών αλλά και για όλο τον κόσμο.

1 Η ΑΦΡΙΚΗ ΕΧΕΙ ΥΠΟΦΕΡΕΙ ΔΥΣΑΝΑΟΓΑ ΑΝ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΜΙΚΡΟ ΜΕΡΙΔΙΟ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Η κλιματική αλλαγή έχει επιδράσει σε περιβαλλοντικές και κοινωνικές μεταβλητές της υγείας σε όλη την Αφρική, οδηγώντας σε καταστροφικά αποτελέσματα για την υγεία.³ Οι κίνδυνοι οι συνδεόμενοι με την κλιματική αλλαγή περιλαμβάνουν πλημμύρες, ξηρασίες, καύσωνες, ελαττωμένη παραγωγή τροφής και ελαττωμένη εργατική παραγωγικότητα.

Οι ξηρασίες στην υπο-Σαχάρα Αφρική έχουν τριπλασιαστεί μεταξύ 1970-79 και 2010-2019.⁶ Το 2018 καταστροφικοί κυκλώνες έπληξαν 2.2 εκατομμύρια ανθρώπους στο Μαλάουι, στη Μοζαμβίκη και στη Ζιμπάμπουε.⁶ Στη δυτική και κεντρική Αφρική σοβαρές πλημμύρες

οδήγησαν σε θνησιμότητα και βίαιη μετανάστευση λόγω απώλειας στέγης, καλλιεργήσιμης γης και ζώων.⁷ Αλλαγές στην οικολογία των ξενιστών από τις πλημμύρες και τις ζημιές στην περιβαλλοντική υγιεινή οδήγησε σε αύξηση σε νοσήματα κατά μήκος της υπό Σαχάριας Αφρικής όπως η ελονοσία, ο Δάγγειος πυρετός, ο πυρετός Lassa, ο πυρετός Rift Valley, η νόσος Lyme, ο ιός Ebola, ο ιός του Δυτικού Νείλου και άλλες λοιμώξεις.^{8,9} Η άνοδος της στάθμης της θάλασσας υποβαθμίζει την ποιότητα του νερού, οδηγώντας σε υδατογενή νοσήματα μεταξύ των οποίων και τα διαρροϊκά σύνδρομα, κύρια αιτία θνησιμότητας στην Αφρική.⁸ Οι ακραίες καιρικές συνθήκες καταστρέφουν τα αποθέματα νερού και τροφίμων, αυξάνοντας την επισιτιστική ανασφάλεια και την υποθρεψία που ευθύνεται για το 1.7 εκατομμύρια θανάτους ετησίως στην Αφρική.¹⁰ Σύμφωνα με τον Οργανισμό Τροφής και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, η υποθρεψία έχει αυξηθεί σχεδόν 50% από το 2012 λόγω του κεντρικού ρόλου που έχει η γεωργία στις Αφρικανικές οικονομίες.¹¹ Τα περιβαλλοντικά σοκ και τα καιρία πλήγματα που επιφέρουν επηρεάζουν σοβαρά και την ψυχική υγεία.¹² Συνολικά, υπολογίζεται ότι η κλιματική κρίση έχει καταστρέψει το ένα πέμπτο του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος (ΑΕΠ) των χωρών που είναι πιο ευάλωτες στα κλιματικά σοκ.¹³

Η καταστροφή στην Αφρική θα έπρεπε να είναι υψίστης σημασίας για όλα τα έθνη. Αυτό είναι εν μέρει για ηθικούς λόγους. Είναι εκτεταμένης αδικίας το γεγονός ότι τα έθνη που έχουν πληγεί περισσότερο είναι αυτά που έχουν συνεισφέρει ελάχιστα στην παγκόσμια αύξηση εκπομπών αερίων, που είναι η κύρια αιτία της κλιματικής κρίσης και των αυξανόμενης βαρύτητας συνεπειών της. Η Βόρεια Αμερική και η Ευρώπη έχουν συνεισφέρει το 62% των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα μετά τη Βιομηχανική Επανάσταση ενώ η Αφρική έχει συνεισφέρει μόνο 3%.

2 Η ΜΑΧΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΘΕΛΕΙ ΟΛΟΥΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΥΣ

Ωστόσο δεν είναι μόνο για ηθικούς λόγους που θα έπρεπε όλα τα έθνη να νοιάζονται για την Αφρική. Οι οξείες και χρόνιες επιδράσεις της κλιματικής κρίσης δημιουργούν προβλήματα όπως φτώχεια, λοιμώδη νοσήματα, βίαιη μετανάστευση και διαμάχες που επεκτείνονται μέσα από τα παγκοσμιοποιημένα συστήματα.^{6,15} Αυτά τα καιρία πλήγματα επηρεάζουν όλα τα έθνη. Ο COVID19 έδρασε αφυπνίζοντας αυτές τις παγκόσμιες δυναμικές και δεν είναι σύμπτωση ότι οι επαγγελματίες υγείας έχουν ενεργοποιηθεί, αναγνωρίζουν και ανταποκρίνονται στις συνέπειες των αυξανόμενων συστημικών κινδύνων για την υγεία. Αλλά τα μαθήματα από την πανδημία COVID19 δεν θα πρέπει να περιοριστούν στον κίνδυνο πανδημιών.^{16,17} Αντιθέτως, είναι απαραίτητο ο πόνος των χωρών της πρώτης γραμμής, συμπεριλαμβανομένου των χωρών της Αφρικής, να είναι βασικό μέλημα του COP27: σε ένα διασυνδεδεμένο κόσμο, το να εγκαταλείπονται οι χώρες στο έλεος των περιβαλλοντικών σοκ δημιουργεί αστάθεια που έχει σοβαρές επιδράσεις σε όλα τα έθνη.

Ο πρωταρχικός στόχος των συναντήσεων κορυφής για το κλίμα παραμένει η ταχεία ελάττωση των εκπομπών ώστε η παγκόσμια θερμοκρασία να μην αυξηθεί πάνω από 1.5°C. Αυτό θα ελαττώσει τις επιβλαβείς δράσεις, Αλλά για την Αφρική και τις άλλες ευάλωτες περιοχές οι επιδράσεις είναι ήδη σοβαρές. Η επίτευξη του στόχου χορήγησης 100 δισεκατομμυρίων\$ κλιματικής χρηματοδότησης ετησίως είναι τώρα κρίσιμη παγκοσμίως αν θέλουμε να αποτρέψουμε τους συστημικούς κινδύνους που βάζουν τις κοινωνίες σε κρίση. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί

εξασφαλίζοντας ότι οι πόροι αυτοί εστιάζουν στην ανάπτυξη αντοχής στις υπάρχουσες και στις αναπόφευκτες μελλοντικές συνέπειες της κλιματικής κρίσης καθώς και στην υποστήριξη των ευάλωτων χωρών στην ελάττωση των εκπομπών των αερίων θερμοκηπίου: μια ισορροπία προσαρμογής και μείωσης. Οι παροχές αυτές θα πρέπει να χορηγηθούν ως δωρεά και όχι ως δάνειο και να δοθούν επειγόντως πριν την τρέχουσα αναθεωρημένη περίοδο του 2025. Η αντοχή των συστημάτων υγείας πρέπει να έρθει στο προσκήνιο καθώς οι συνδυασμένες κρίσεις που προκαλούνται από την κλιματική κρίση συχνά εκδηλώνονται με οξέα προβλήματα υγείας. Η χρηματοδότηση της προσαρμογής θα είναι πιο επικερδής και αποτελεσματική από την από την μεμονωμένη απλή αντιμετώπιση των καταστροφών.

Μερική πρόοδος έχει επιτευχθεί στη διαδικασία της προσαρμογής στην Αφρική και ανά τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένου συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης και κατασκευών που προστατεύουν από τα ακραία φαινόμενα. Ωστόσο τα έθνη πρώτης γραμμής δεν αποζημιώνονται για τις συνέπειες μια κρίσης που δεν προκάλεσαν. Αυτό δεν είναι μόνο άδικο αλλά επιπλέον τροφοδοτεί την παγκόσμια αποσταθεροποίηση καθώς τα έθνη δίνουν συνεχώς χρήματα για να ανταποκριθούν στις καταστροφές αλλά δεν μπορούν πλέον να πληρώσουν για μεγαλύτερη αντοχή ή για να ελαττώσουν τη ρίζα του προβλήματος με ελάττωση των εκπομπών. Θα πρέπει άμεσα να δημιουργηθεί μια οικονομική επιχορήγηση για απώλειες και καταστροφές επιπλέον των πόρων που δίνονται για προσαρμογή και μείωση. Θα πρέπει αυτή τη φορά να προσπεραστούν οι αποτυχίες του COP26 όπου η πρόταση για τέτοια δυνατότητα υποβαθμίστηκε σε «διάλογο».¹⁸

Η κλιματική κρίση είναι απότοκος παγκόσμιας αδράνειας και έρχεται με υψηλό κόστος όχι μόνο για τις χώρες της Αφρικής που πλήττονται δυσανάλογα αλλά και για ολόκληρο τον κόσμο. Η Αφρική ενωμένη με τις άλλες χώρες της πρώτης γραμμής που πλήττονται, κάνει έκκληση στις πλούσιες χώρες επιτέλους να κάνουν το βήμα, αν όχι για κανένα άλλο λόγο, επειδή οι κρίσεις στην Αφρική αργά ή γρήγορα θα επεκταθούν σε κάθε γωνιά της υφηλίου και τότε μπορεί να είναι αργά για αποτελεσματική ανταπόκριση. Αν μέχρι σήμερα έχουν αποτύχει να πειστούν με επιχειρήματα, ελπίζουμε τώρα να πειστούν για το δικό τους συμφέρον.

References-Βιβλιογραφία

- 1 IPCC. Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability. Working Group II Contribution to the IPCC Sixth Assessment Report; 2022. Accessed September 12, 2022. <https://www.ipcc.ch/report/sixth-assessment-report-working-group-ii/>.
  - [Google Scholar](#)
- 2 UN. The Paris Agreement: United Nations; 2022. Accessed September 12, 2022. <https://www.un.org/en/climatechange/paris-agreement>.
  - [Google Scholar](#)
- 3 Climate change and Health in Sub-saharan Africa: The Case of Uganda. Climate Investment Funds; 2020. Accessed September 12, 2022. https://www.cif.org/sites/cif_enc/files/knowledge-documents/final_chasa_report_19may2020.pdf.
  - [Google Scholar](#)
- 4 WHO. Strengthening Health Resilience to Climate Change 2016. Accessed September 12, 2022. <https://www.afro.who.int/publications/strengthening-health-resilience-climate-change>.

- [Google Scholar](#)
- 5Trisos CH, Adelekan I.O., Totin E., et al. Africa. In: Climate Change 2022: Impacts, Adaptation, and Vulnerability. 2022. Accessed September 26, 2002. <https://www.ipcc.ch/report/ar6/wg2/>.
  - [Google Scholar](#)
- 6 Climate change adaptation and economic transformation in Sub-Saharan Africa. World Bank; 2021. Accessed September 12, 2022. <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/36332/9781464818059.pdf>.
  - [Google Scholar](#)
- 7Opoku SK, Leal Filho W, Hubert F, Adejumo O. Climate change and health preparedness in Africa: Analysing trends in six African countries. *Int J Environ Res Public Health*. 2021; 18(9): 4672.
  - [View](#)
  - [PubMed Web of Science® Google Scholar](#)
- 8Evans M, Munslow B. Climate change, health, and conflict in Africa's arc of instability. *Perspect Public Health*. 2021; 141(6): 338- 341.
  - [View](#)
  - [CAS PubMed Web of Science® Google Scholar](#)
- 9Stawicki SP, Papadimos TJ, Galwankar SC, Miller AC, Firstenberg MS. Reflections on climate change and public health in Africa in an era of global pandemic. Contemporary developments and perspectives in international health security. Vol 2. Intechopen; 2021.
  - [Google Scholar](#)
- 10 Climate change and Health in Africa: Issues and Options: African Climate Policy Centre 2013. Accessed September 12, 2022. https://archive.uneca.org/sites/default/files/PublicationFiles/policy_brief_12_climate_change_and_health_in_africa_issues_and_options.pdf.
  - [Google Scholar](#)
- 11 Climate change is an increasing threat to Africa2020. Accessed September 12, 2022. <https://unfccc.int/news/climate-change-is-an-increasing-threat-to-africa>.
  - [Google Scholar](#)
- 12Atwoli L, Muhia J, Merali Z. Mental health and climate change in Africa. *BJPsych International*. 2022; 1- 4. Accessed September 12, 2022. <https://www.cambridge.org/core/journals/bjpsych-international/article/mental-health-and-climate-change-in-africa/65A414598BA1D620F4208A9177EED94B>.
  - [View](#)
  - [Google Scholar](#)
- 13 Climate Vulnerable Economies Loss report. Vulnerable twenty group; 2020. Accessed September 12, 2022. <https://www.v-20.org/resources/publications/climate-vulnerable-economies-loss-report>.
  - [Google Scholar](#)
- 14Ritchie H. Who has contributed most to global CO2 emissions? Our world in data. Accessed September 12, 2022. <https://ourworldindata.org/contributed-most-global-co2>.
  - [Google Scholar](#)

- 15 Bilotta N, Botti F. Paving the way for greener central banks. Current trends and future developments around the globe. Edizioni Nuova Cultura for Istituto Affari Internazionali (IAI); 2022.
  - [Google Scholar](#)
- 16 WHO. COP26 special report on climate change and health: the health argument for climate action. World Health Organization; 2021.
  - [Google Scholar](#)
- 17 Al-Mandhari A, Al-Yousfi A, Malkawi M, El-Adawy M. “Our planet, our health”: saving lives, promoting health and attaining well-being by protecting the planet – the Eastern Mediterranean perspectives. *East Mediterr Health J.* 2022; 28(4): 247- 248. doi:[10.26719/2022.28.4.247](https://doi.org/10.26719/2022.28.4.247)
  - [View](#)
  - [PubMed Web of Science® Google Scholar](#)
- 18 Evans S, Gabbatiss J, McSweeney R, et al. COP26: Key outcomes agreed at the UN climate talks in Glasgow. Carbon Brief [Internet]. 2021. Accessed September 12, 2022. <https://www.carbonbrief.org/cop26-key-outcomes-agreed-at-the-un-climate-talks-in-glasgow/>.
  - [Google Scholar](#)